

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια ὀκτακόσια κι' ἑννεῖντα τρία,
κρίσις θὰ ζουρλάνη τοὺς Ρωμηοὺς ἀχρεΐα.

Δέκατος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, — ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Ὁ ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα — μόνον μιὰ φορά θὰ βγαίνει,
εἴ' ὅταν ἐγὼ ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει
συνδρομητὰς θὰ δέχομαι — γιὰτὶ λεπτὰ δὲν ἔχομε.
αἱ ὅσων Ἀθηνῶν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν,
αἱ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὴν — δίχως νύξια κι' ἐντροπήν.
συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — **ὀκτὼ φράγκα εἶναι μόνο.**

γιὰ τὰ ξένα ὁμως μερὴ — **δέκα φράγκα καὶ 'στὸ χέρι.**
Κι' ἓνα φύλλο ἂν κρατῇς — ἔγινες συνδρομητῆς,
κι' ὅποιος τὸν παρὰ δὲν δίδει — θὰ τὸν φάη μαῦρο φίδι.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα — κάθε φύλλο μιὰ δεκάρα

Τοῦ Δεκεμβρίου δέκα κι' ὀκτὼ,
σκυλοβρισίδι γιὰ μὰς φρικτό.

Ποῦντος τετρακόσια καὶ πενήντα τρία,
ἐσκιαξε τὸ κράτος νέα μπαταρία.

Ψήφισμα μέγα ἐν συστολῇ τοῦ Περικλέτου καὶ Φασουλῆ.

Ὁ τῶν κρατίστων κράτιστε καὶ πρῶτε τῶν Ἑλλήνων,
τὴν χρυσὴν σου κεφαλὴν ἐπὶ τροπαίων κλίνων,
εἰς τὴν Φασουλῆς κι' ὁ Περικλῆς ἰδόντες μὲ χαρὰν
πῶς ὁ λαὸς ἐφούσκωσε καὶ ταύτην τὴν φοράν,
καὶ τῆς μεγάλης κανονίᾳς τινίζει ἐμβατήρια
εἰς τὴν τὸν κατήφορο μὲ τὰ συλλαλητήρια,
εἰς ὅλα δημοψήφισματα τρικούβερτα Σῆς στέλλει
καὶ Σῆς μ' αὐτὰ τὴν ὥρα σας πολὺ καλὰ περνᾶτε,
ὁ Λόρδος δὲ κατήντησε ὅπου κακὸ σου θέλει,
καὶ ὅλα δὲ κανονικῶς τὸ κράτος κυβερνᾶται,

συνήλθομεν κι' ἐμεῖς οἱ δὴ ὁ κρυφὰ καὶ κατὰ μέρος
εἰς ἀπὸ τρεῖς λόγους ἔβγαλε καθεὶς ἰδιαιτέρως,
τὸ κατὼ δημοψήφισμα εἰς φάκελλον σᾶς στέλλομεν
πομπεύοντες ὅτ' ἐν τῇ ἀγαθῇ τῶν ὀντι θέλησιν σας,
εἰς ὡς ταπεινοὶ Μπερτόδουλοι τοιαῦτα παραγγέλλομεν,
ὅπως δὲ πρὸς γνῶσιν σας καὶ πρὸς συμμόρφωσιν σας.

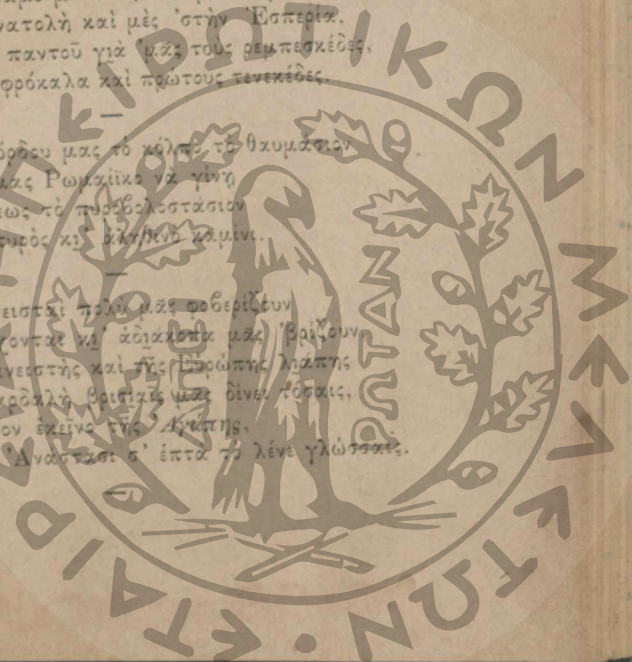
Ἰδόντες, πρώτων πρώτιστε, πῶς τὸ χρεωκοπεῖν
εἰς τῶν Ρωμηῶν τὰ μούτσουνα δὲν φέρει ἐντροπήν,
ὅτι μ' αὐτὸ ἡ πρόοδος κι' ἡ δρᾶσις μας σκοντάπτει,
εἰς ἐκείναις μάλιστα πολλὴν τιμὴν προσάπτει
εἰς μούτρα τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν λοιπῶν Συμβούλων
καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ λαοῦ κι' ἡμῶν τῶν δύο δούλων.

Ἰδόντες, Κραταιότατε, πῶς ἡ χρεωκοπία
εἶν' ἐντελής ἀνάρρωσις καὶ μόνη θεραπεία,
ὅτι πρὸς ταύτην συμφωνεῖ καὶ τοῦ Ρωμηοῦ ἡ φύσις,
ποῦ δὲν ἀνέχεται δεσμὰ, μηδὲ ζυγῶν ἀλύτσεις,
μὰ τὰ τινάζει κατὰ γῆς ἡμέρα μεσημέρι,
καὶ μῆτε χρεωλύσις καὶ τόκους ὑποφέρει.

Ἰδόντες μὲ τὴν κανονιὰ πῶς τίποτα δὲν ἔχασαμε,
ἀπεναντίας μάλιστα παραπολὺ 'συχάσαμε,
καὶ κἄπως φιγουράραμε μ' αὐτὴ τὴν μπαταρία
καὶ μέσα ὅτ' ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ μὲς ὅτ' ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ,
καὶ σήμερα 'μῖλουν παντοῦ γιὰ μὰς τοὺς ρεμπασκέδες,
ποῦ μὰς θαρροῦσαν φρόκαλα καὶ πρώτους τενεκέδες.

Ἰδόντες πῶς τοῦ Λόρδου μας τὸ καλὸν τὸ θυμάριον
κατάφερε τὸ δόλιο μας Ρωμῆϊκο γὰ γῆν
Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως τὸ πρὸς βολεστάσιον
κι' ἐστία καίουσα πυρὸς κι' ἀκαθάρτον καμίνι.

Ἰδόντες πῶς οἱ δανεισταὶ πρὸς μὰς φοβερίζουν
κι' ἀδιάκοπα συνέχοντες καὶ ἀδιάκοπα μὰς βρίζουν
καὶ κάθε φαῦλος δανειστής καὶ τῆς ἐπὶ τῇ ἡραπῆς
σὲ κάθε γλῶσσα παραδελὴ βοήθεια μὰς δίνει τόσας,
καθὼς τὸ Εὐαγγέλιον ἐκείνο τῆς Ἀκαπῆς,
ποῦ ὅτ' ἐν τῇ Δευτέρᾳ Ἀνάστασις εἶπα τὸ λέγει γλώττα.

Ίδόντες ὅτι μὲ βρισιαῖς ταῦτί μας δὲν ἰδρώνει
κι' οὔτε καθάριος οὐρανὸς φοβάται ἀστραπαῖς,
κι' εἴθε νὰ μᾶς ἐδάνειζαν ἀκόμ' οἱ φαμφαρόνοι
κι' ἄς μᾶς ἐπαρκατολίζαν μὲ χίλιαις δρό 'ντροπαῖς.
Μακάρι νὰ μᾶς ἔδιναν καθὼς καὶ πρὶν λεπτὰ
καὶ δίνωντάς μας ἀφειδῶς ἄς ἔλεγαν αὐτὰ:
«Πάρτε, ληστοφυγόνικοι καὶ ληστοπειραταί,
πάρτε περιδρομιάζετε καὶ φάτε καὶ φατέ,
βρωμόσκυλα, παληόσκυλα, Τσουληῆδες, Τσεκούραῖοι,
γαϊδούρια ξεκαπίστρωτα, πρωτοκατεργαρέι».

Κι' ἐμεῖς νὰ τοὺς ἐλέγαμε «ἀμάν, ἀδέρφια, σῶστε μας
κι' ἀπὸ βρισιδιὰ ἐννοια σας... ὅσα κι' ἂν εἶναι δώστε μας.
Ἐλᾶτε νὰ μᾶς ντύσετε σὲ τοῦτο μας τὸ γδύσιμο
κι' ὀρίστε καὶ τὴ ράχη μας, ὀρίστε καὶ τὴ φάτσα μας...
σὲ κάθε λίρα μιὰ κλωτσιὰ κι' ἓνα μεγάλο φτύσιμο...
μὲ τέτοια κουρουφέξαλα δὲν χαμπαρίζ' ἡ ράτσα μας.
Παράδες 'στὸν Μυλλόρδον μας, τὸν πάγγυμνον κι' ἀνέστιον...
ἰδοὺ τὸ μέγα ζήτημα καὶ ντάτις ντὶ κουέστιον».

Ίδόντες πῶς 'φανήκαμε σωστοὶ παλληκαράδες
κι' οὔτε βρισιδιὰ Φράγκικο κολλᾷ 'στὸν Παρθενῶνα μας,
κι' ἐκεῖνοι θέλουν φτύσιμο, ποὺ 'δάνειζαν παράδες,
κι' ὅσο μᾶς φτύνουν πρὶν πολὺ τιμὴ μας καὶ κορῶνα μας.

Ίδόντες πῶς τὰ στέφανα, ὁποῦ κι' ἐμεῖς ἐπλέκαμεν
εἰς τὸν κλεινὸν Μπουρλότον μας δὲν 'πῆγαν 'στὰ χαμένα,
καὶ μὲ τὴν μπαταρία του τὸν νόμον τετελέκαμεν
κι' εἶναι τὰ κεφαλάνια μας γιὰ χρέη ξενοιασμένα.

Βλέποντες πῶς ἡ Βουλὴ
ἔχει γίνεи σαχλαμάρα,
κι' οὐτ' ὁ Βάλληγδας 'μιλεῖ
κι' οὔτε τρέχ' ἡ σάρα μάρα,
καὶ γιὰ τοῦτο πρέπει τώρα
δίχως διόλου νὰ 'ντραπῇ
πέρωντας καινούρια φόρα
ὁ Μπουρλότος μας νὰ 'πῇ
πῶς τριάντα δὲν θὰ δώση
σὲ καθένα κασιδιάρη,
μόνο δέκα θὰ πληρώση
καὶ γι' αὐτὸ ἄς ἔχουν χάρι.

Βλέποντες πασιφανῶς
πῶς ὁ Λόρδος πρὸ μηνὸς
μελετᾷ καινούριον μπλούμ
σὲ σακκούλαις μερικαῖς,
κι' εἶναι τζινερὰλ Μπουὺμ Μπουὺμ,
Μπομπαρδὸς καὶ Πατακές.

Προτείνουμεν νὰ γίνωνται παντοῦ συλλαλητήρια
καὶ 'στὸν Μπουρλότο νὰ σταλοῦν θερμὰ συγχαρητήρια,
ἡ δὲ Μεγαλειότης σας ὡς φίλη νὰ τοῦ φέρεται
καὶ νὰ τὰ ξαναφτιάσετε μαζί μὲ τὸν Μπουρλότο,
ἂν δὲ ποθῆτε ὁ λαὸς πραγματικῶς νὰ χαίρεται
εἰς ὅλα τὰ τραπέζια σας νὰ τὸν καλῆτε πρῶτο,
καὶ πάντα νὰ τὸν ἔχετε σὰν πρῶτα 'στὴν καρδιά σας
καὶ νὰ τὸν ἐπισκέπτεσθε μαζί μὲ τὰ παιδιὰ σας,

καὶ νὰ τοῦ στέλλετε συχνὰ κανένα σας τσανάκι
καὶ μπομπονιέραις μ' ἀκριβὰ κουφέτα τοῦ Γιαννάκη.
Πρὸς τοῦτοις δὲ προτείνουμεν μὲ τρόπον νὰ τὸν πείσετε
νὰ μὴν ἀφήσῃ τὴν Ἀρχὴν καὶ νὰ τὸ σκαπουλαρῇ,
κι' ἐκ τοῦ Κουβέρνου πώποτε νὰ μὴ τὸν ξεκουμπίσει
ἂν τρεῖς τοῦλάχιστον φοραῖς κανόνι δὲν 'μολᾷ.
'Αλλ' ὅπερ σπουδαιότερον παντὸς ἡμερησίου,
γιὰ νὰ μὴν πάγ' ἡ δόξα του ἀδίκως τοῦ κακοῦ,
κι' ἐκ τοῦ 'δικοῦ σας τοῦ λουφέ κι' ἐράνου δημοσίου
εἰς τὸν Μπουρλότον ἀνδριάς νὰ γίνῃ ἐκ χαλκοῦ,
νὰ στέκῃ χαλκοπρόσωπος σ' ὅσα τοῦ λέν οἱ Φράγκα
κι' ἐντρόμως νὰ τὸν προσκυνοῦν τῆς γῆς οἱ Σαλταπαταῖς.

Καὶ 'στὸνα χέρι νὰ κρατῇ μεγάλα περισσεύματα
καὶ σχέδια τρομακτικὰ γιὰ στόλους καὶ στρατευματα,
καὶ 'στ' ἄλλο χέρι μᾶσकुло, μπουρλότο καὶ κανόνι,
ποῦ τὸ τσερβέλο καθενὸς ἀχρείου νὰ γανῶνῃ,
καὶ νὰ φωνάζῃ ὁ καθεὶς, ποῦ 'μπρὸς του θὰ χᾶλῃ,
«ἐλᾶτε τὸν περιέργο νὰ 'δῇτε πρωτομάγο,
ποῦ 'βρίσκει περισσεύματα κι' ἐντούτοις μουφλούζῃ
κι' ὅπου φερμάει δανειστὴ βελάζει σὰν τὸν τράγο.
'Ελᾶτε νὰ κυττάξετε ποζάτη ἀσιτία,
ἐναν μουφλούζῃ πλούσιο καὶ περισευματία,
κι' ἐμπρὸς σὲ τέτοιον Κολοσσὸ μουφλούζικης προόδου
ἄς ἔχῃ τύφλα τρεῖς φοραῖς κι' ὁ Κολοσσὸς τῆς Ρόδου».

Ταῦτα κι' ἄλλα νὰ σκεφθῆτε Σεῖς τοῦ κρατοῦς ἡμεῖς
καὶ γιὰ τὰ γενέθλιά σας Σας συγχαίρομεν θερμῶς,
τώρα δὲ ποῦ τὸ σαράντα διατρέχετε κι' ἐννέα
εὐτυχήματα τὸ κρατος πλημμυροῦν πολλά καὶ νέα.

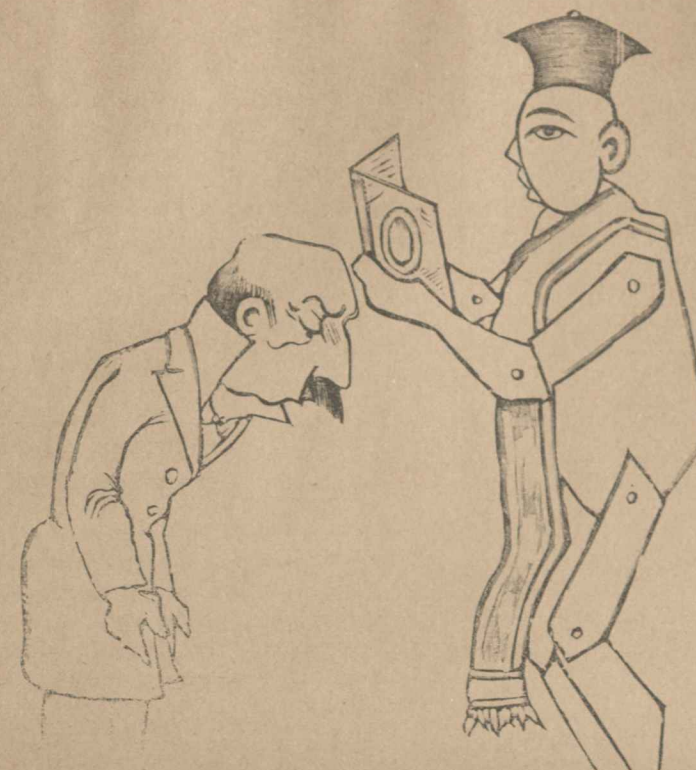
Κι' ἄμα φθᾶσῃ κι' ἡ χρυσὴ σας πεντηκονταετηρίδα
τότε ν' ἀκουσθοῦν παιᾶνες κι' ἡχος πλάγιος βοῆς,
καὶ μαζί μας νὰ πατῆτε τοῦ Μπουρλότου τὴν βαλάντα
καὶ τὴν μεγαλειοτάτην νὰ ξαπλώνετε ἀρίδα
σὲ θεόρατα κανόνια κἂν τοῦ Κρούπ κἂν τοῦ Κανέ,
κι' ἀνδριάντες κάθε στρουγγας νὰ στηθοῦνε ρεφερέ.

Καὶ νὰ παίξετε μαζί μας μιὰ χαρὰ τὸ κλωτσασκούρι
καὶ τάγορία σας νὰ γίνουν οἱ καλλίτεροι γαμπροί,
καὶ νὰ κάνουμε χαρτένιο τὸν κύρ Χάμπρο τὸν μαγκούρη
νὰ τὸν κάψουμε 'μπροστά σας σὰν τὸν Γιούδα τὴ Λαμπρή.

Τέτοια κι' ἄλλα μᾶς προσμένουν κατ' αὐτὸ τὸ νέον ἔτος
ὁδὸ μικροὶ θεράποντές σας... Φασουλῆς καὶ Περικλήτος.

**Ὁ παππᾶς ὁ Φασουλῆς
κι' ὁ Μπουρλότος ὁ πολὺς.**

Φ.—Τὸ πνεῦμα τὸ τρισάγιον γιὰ σὲ θὰ κατεβάσω
καὶ σκύψῃ τὸ κεφάλι σου καλὰ νὰ σὲ διαβάσω.
Μᾶς 'βρίξει κάθε μασκαρᾶς καὶ κάθε Φράγκος νάνος
κι' ἐμπρὸς σου ὅλων τῶν γλωσσῶν θὰ γίνω δραγουμάνι,
κι' ἄκουσε τὸ πολὺγλωσσο καὶ παρδαλὸ τροπάρι,
ὁποῦ ὁ γέρο-διάβολος μὲ τοῦτο θὰ μᾶς παρή.

Κοῦμ ἀταντσιόνε ρέκτι,
Πρωθυπουργέ μου ρέκτη.

Πᾶς ὀνιμπους Λατινιστί, τούτέστ' εἰρήνη πᾶσι
κι' ἄς 'δοῦμε τοῦτο τὸ κακὸ ποῦ τέλος θὰ ξεσπάσῃ.

Ἐ σάνκο 'Εβαντζέλιο Τρικούπ ἀουντιάμους,
καὶ πάντες τοῦτου πρόσχωμεν, ἄνιμους ἀνθερτάμους.

Κοῦμ ἔργκο σέρο ἔσσετ ντίε ἴλλο,
'στὸ διάβολο θαρρῶ πῶς θὰ σὲ στείλω,
ποῦ ἦσαν οὐμπι ἐραντ κογκρεγκράτοι
συμμαζωμέν' οἱ τόσοι Συνδικατοί,
Τρικούπης βένιτ ἦλθε μ' ἐναν Μέντιο
κι' ἐκάθισε 'στὴ μέση των ἰν μέντιο,
ἐτ ντίξιτ εἰς πᾶξ,
ὁ Χάμπρο δὲ ὁ βλάξ
ντίξιτ γκοντέμ, καὶ σκούζει:
«μᾶς 'λύσσαξες μουφλούζῃ».

Ἐτ ντίξιτ οὐνους Γερμανὸς «Κρακέλερ οὐντ Χουντσεβάν
σκουερκράουτ, κνέντλ οὐντ βούρστ, ποῦ τρέμεις σὰν τὸν Καῖν,
Μπάουερ φέγκερ οὐντ σαφκὸπφ καὶ τέτοια τρέχα γύρευε,
ἡ πάνσοψη καυκάλα σου πολλὰ μᾶς ἐμαγειρεύε.
Τοῦμ τσίφελ, 'στὸ διάβολο κι' ἀκόμη παραπέρα,
Σάττερ οὐντ Χαλσαπαναίντερ καὶ κόχα κανονιέρα».

Ἐτ ντίξιτ οὐνους Γάλλος
ὡς εἶδος Παπαγάλος:

«Ἀλόν, ἄλόν, ἀλεβουζάν, κοῖστρ, μωθὲ σουζέ,
ποῦ κι' οἱ Τζῶν-Μπουλ οἱ φίλοι σου σ' ἐπῆραν 'στὸ μεζέ...
φίστρ, σακρεσιέν, ἐπὶ πατέ, σατρεζέ, βολοδάν,
καὶ τῶν παθῶν των οἱ Ρωμηοὶ τὸν τάραχο τραβάν.

Ἐτ ντίξιτ οὐνους Ἰταλὸς,
μακαρόνας πολὺ καλὰς:

«Πέο μπακκο, γκρέκο... πιετᾶ, Μυλλόρντο ἑλλουστρίσιμο,
κανένα ντὲν ἐπρόσμενε τέτοιο μεγάλο γούσιμο.
Ντὲν ἔχει μακαρόνο πὲρ μὲ λὰ μία κάσσα,
σινιὸρ Κρισπίνο, Πιπελέ, καὶ καπετὰν Φρακάσσα,
καὶ νιέντε οὐνα σκάτουλα, καπνοσακούλα ἦτοι,
πὲρ μὲ, Μυλλόρντο τρανσιτόρ, ντὲν ἔμεινε 'στὸ σπῆτι.
'Οἱ σπέραντᾶ πληρώμῃς διὰ παντὸς πεαντούτα,
τούτοι σινιὸρ σπῆμα φωνάζουν: «Γεῖναι τούτα».

Ἐτ ντίξιτ οὐνους Ἰσπανὸς
«Πέο Μπαρρό, κνέντλ οὐντ βούρστ, ποῦ τρέμεις σὰν τὸν Καῖν,
Μπάουερ φέγκερ οὐντ σαφκὸπφ καὶ τέτοια τρέχα γύρευε,
ἡ πάνσοψη καυκάλα σου πολλὰ μᾶς ἐμαγειρεύε.
Τοῦμ τσίφελ, 'στὸ διάβολο κι' ἀκόμη παραπέρα,
Σάττερ οὐντ Χαλσαπαναίντερ καὶ κόχα κανονιέρα».

Ἐτ ντίξιτ οὐνους Γερμανὸς «Κρακέλερ οὐντ Χουντσεβάν
σκουερκράουτ, κνέντλ οὐντ βούρστ, ποῦ τρέμεις σὰν τὸν Καῖν,
Μπάουερ φέγκερ οὐντ σαφκὸπφ καὶ τέτοια τρέχα γύρευε,
ἡ πάνσοψη καυκάλα σου πολλὰ μᾶς ἐμαγειρεύε.
Τοῦμ τσίφελ, 'στὸ διάβολο κι' ἀκόμη παραπέρα,
Σάττερ οὐντ Χαλσαπαναίντερ καὶ κόχα κανονιέρα».

κάζο ἦτανε πενσάτο
ἢ Μυλλόρτικη σπαλιόρα.»

Ἐτ ντέζιτ οὔνους ἰσπανός
ἐκ τῆς Μκδρίτης καὶ σπανός.

«Καράμπα, Γκρέκο Ντόν Κισσότ...καράμπα, κουεμπράδο,
ὁποῦ μεγάλους καὶ μικροὺς μᾶς ἔκαμες στιφάδο...
κοντραμπαντίστα, Ροῦ βλάξ, μπαντίντο, κουατρέρο,
Ντόν Ἀχαμνύων νηστικέ, μὲ ξέρεις καὶ σὲ ξέρω,
καὶ παντελόνι δεύτερο γιὰ σένα πιά δὲν θᾶχω,
τορεαντόρ, κλαντιατόρ, Ἐρνάνη, ταυρομάχο.

Ἀντιάμο, Δόνα Σόλα,
καὶ δίχως μεντζισόλα
καὶ ψόφις ἀπὸ πεῖνα
σὲ γαῖδαρο καββάλα
θὰ ψάλω καὶ Κιουράλα,
καὶ Ἐστουντιατίνα.»

Ἐτ ντίζιτ οὔνους Ρῶσσοι,
λαλῶν βαρβαρογλώσσως.

«Ντάϊκε μινέ ποζζάλουστα μέλοτοχι, Γκισμποντίντο,
νιέ ρόμ, νιέ βότκα, νιέ βινό, καὶ Γκόςμποντι πομίντο...
κτιστόρτου, μπανγκρούτ, ρεβιάτσι λέβ, βρυχώμενο λειοντάρι,
ὁποῦ μὲ τὴν Σοβράνιε σου μᾶς τρῶς εἰς τὸ καντάρι.
Ντᾶ ντᾶ μᾶς λὲς καὶ χαρασσό... πάρ ρούσκ νιπονιμάϊ,
καὶ θὰ πληρώσης φαίνεται τὸν κόκκινο τὸν Μάη».

Ἐτ ντίζιτ οὔνους Ἀλβανός,
φουστανελάς ξερακιανός.

«Ὅρὲ τετεχίνι μπέρντα... ἄντε οὔρντε, Λόρντο μπρέ,
τέτ μᾶρ ἔδε τὲ τεγκρέρε... νὰ κουρέτα, κύρ γαμπρέ.
Ἄντε μπρέ τσὲς στίθε τσόπεν... σῦρε βᾶρει τουμπελέκι,
ὁρὲ πρᾶ καὶ τὸ κύρ Χαμπρο νὰ τὸ βάνης 'στό κιουμπλέκι,
ὁρὲ πρᾶ καὶ νὰ τοῦ κόβης 'λίγο 'λίγο τὸ ποδάρι,
ὁρὲ πρᾶ νὰ ρίχνης μέσα καὶ πολὺ πολὺ σκορδάρι,
ὁρὲ πρᾶ καὶ νὰ τὸ τρίβης ψύχα ψύχα κουραμᾶνα
κι' οἱ διόλοι νὰ τοῦ πέρνουν τὸν πατέρα καὶ τὴ μάνα,
ὁρὲ πρᾶ καὶ νὰ τὸ φτειάνης Ἀρβανίτικο πρετζέσι,
ὁρὲ πρᾶ καὶ 'στό Πκλάτι νὰ τὸ στέλνης γιὰ πεσκέσι.

Οὔτ θάσσε ἄϊτ βέμι
τίμ θάσσε ρομπασκέμι.
Ζούρα δρόμνε Δχμαθαῖτ
τουκεράρε ταμπουραῖτ.»

Καὶ νῦν ἀρχίζει τῶν Παθῶν μεγάλη ἐβδομάς
καὶ τρεῖς ἀλοί σου, ἄραχλε, καὶ τρεῖς ἀλοί κι' ἐμᾶς.
Ἀπὸ παντοῦ μᾶς 'λύσσαξαν μὲ τόσο βρισολάσι,
ἀν καὶ γνωρίζουν πῶς μ' αὐτὸ ἡ δόξα δὲν πληθύνει,

κι' οὔτ' ἕνας μασκακράνθρωπος θὰ μείνη μὲς 'στὴν πλασι,
ποῦ μὲ μουντζούρις τηγανιοῦ νὰ μὴ μᾶς μουντζουρώνη.

Τῶν Φράγκων τὰ βρωμόφυλλα φασκέλωστα καὶ βράστα,
τὴν πόζα δὲ τῆς δράσεως καὶ τῆς προόδου βάστα,
κι' ἂν 'βρίζουν καὶ ξερακιανοί, κι' ἂν 'βρίζουν καὶ χαχῶναι
τὰς ὕβρεις σὰν μακροθύμος ἀνέχου ἀνωδύνως,
γιὰ νὰ σὲ καμαρώνωμε καὶ νὰ σοῦ λέμε ὅλοι:
«ἔσ' εἶσαι κι' ὁ Μπερτόδουλος, ἐσύ κι' ὁ Μπερτολδίνος.»

Ὡρα τελευταία,
κᾶπως ἀπευκταία.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.—Δὲν ἔμαθες, βρέ Περικλῆ καὶ φίλε πατριώτη,
τὸ ξαφνικὸ ποῦ 'γένηκε 'στοῦ φιλανθρώπου Χιῶτη;...
Τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ καὶ μέσα μας ἐμπῆκαν
κι' ἄλλοι μπελάδες ξαφνικοὶ κι' ἀνέλπιστοι μᾶς 'βρῆκαν.
Ἀπὸ τὴν ὥρα ποῦριξε τὴν μπόμπα ὁ Μπουρλότις
κάθε στιγμή ἀκούεται κι' ἕνας τυχαῖος κρότος,
ὅλα βροντοῦν μονάχα τῶν σὲ τοῦτο τὸ λημέρι
καὶ δύο στύλ' ἡλεκτρικοὶ ἡμέρα μεσημέρι
χωρὶς αἰτία κι' ἀφορμὴ ἐπῆγαν 'στὸν ἄερα
κι' ὅλος ὁ κόσμος ἔλαμψε κι' ἐσείσθη πέρα πέρα.
Νὰ μουντζαῖς 'στοὺς μισέλληνας...περίδρομος, σκασιός...
ψυχὴ μου ξεβαρβαρώσις!.. μωρὲ πολιτισμός!..
ὄντως ἀξιαγάπητη κι' εὐλογημένη χώρα...
μόνον οἱ μπουρλοτιέρηδες τῆς ἔλειπαν ὡς τώρα...
Βεβαίως κι' ἡ παλῆ-Φραγκιά θὰ γίνη ἄνω κάτω
σὰν μάθη καὶ τὸ δεύτερο τῆς προκοπῆς μαντάτο,
κι' ἴσως κι' ὁ Χάμπρο φοβηθῇ καὶ τᾶλλα τὰ κουλούκια
καὶ φύγουν ἀπὸ 'πάνω μας τῶν τόκων τὰ παλούκια.
Π.—Ὡ δρᾶσις, ὦ πολιτισμέ, ὦ πρόδος βερβάτη...
Φ.—Βάρδ' ἀπὸ 'μπρός, βρέ Περικλῆ, καὶ θ' ἀμολᾶω κατὶ

Καὶ ὀλίγαις ποικίλαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν τί φέγγει καὶ τί λάμπει;
ποῖς εἶναι τὸ Κατάστημα τὸ μυροφωτισμένο,
ὁποῦ καθένας λαχταρᾷ καὶ θέλει μέσα νάμπη
νὰ κόψῃ χειμωνιάτικο κοστὺμ νευφερόμενο;
Ἀγροποῦλων λέγεται Κατάστημα θυμασίον,
ὁποῦ νομίζει Ἀγγλικὸν πῶς βδέπει ἐργοστάσιον.
Ἐκεῖ μεγάλων αἰθουσῶν χρυσὴ φωτοχυσία,
ἐκεῖ καὶ νέα συλλογὴ καίμοδετῶν πλουσιῶν,
κι' ὁμνέλλαι ποικιλόχρημοι καὶ πάντα τᾶλλα εἶδη,
ποῦ τὰ κυττάζουν χασκόντες καὶ Περσιάνοι πούροι,
ἐκεῖνο δὲ τὸ μαγικὸ τῆς κοπτικῆς ψαλλίδι
κάνει τὸν ἴσιο πρὸ κομψοῦ καὶ ντούρο τὸν χαμπούρη.